

19. 1. 2017

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Je dvakrát 5 300 Kč více než 10 000 Kč?

Tentokrát se rozhodnutí Ústavního soudu dotýká odvolacího řízení a posouzení „bagatelnosti“ předmětu řízení, která je rozhodná pro přípustnost odvolání.

Žalobce požadoval po žalovaném pojistné za dvě po sobě jdoucí časová období, tedy dvakrát 5.300 Kč. Proti vyhovujícímu rozsudku se žalovaný odvolal, avšak odvolací soud svým usnesením odmítl odvolání jako nepřipustné podle § 202 odstavce 2 o. s. ř., neboť požadovaná peněžitá plnění podle něj nepřesáhla hranici 10 000 Kč a šlo z hlediska procesního předpisu o bagatelní věc. Žalovaný se obrátil s ústavní stížností na Ústavní soud. Tvrdil, že postupem odvolacího soudu bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces. A Ústavní soud mu dal za pravdu.

Ústavní soud svým nálezem ze dne 27. 9. 2016 **sp. zn. IV. ÚS 3153/15** zrušil napadené usnesení odvolacího soudu. Svůj nálezh odůvodnil tím, že **„je zcela věcí žalobce, čeho se domáhá, a je-li rozhodnuto o žalobě a výsledné peněžitě plnění převyšuje limitní hranici danou v ustanovení § 202 odstavci 2 o. s. ř., není v pravomoci (odvolacího) soudu tuto částku následně dělit na "díličí plnění", která, každé samostatně, limit 10 000 Kč nepřesáhnou.** Zákon v naposledy citovaném ustanovení hovoří o "peněžitém plnění", nikoliv o "díličích nárocích". Postup zvolený odvolacím soudem nepřipustně omezuje žalovaného v právu na spravedlivý proces, na projednání jeho věci nestranným a nezávislým soudem, jak je zakotveno v čl. 36 odstavci 1 Listiny, neboť mu fakticky "odnímá odvolací instanci". Uvedený postup je o to absurdnější, mají-li obě požadovaná peněžitá plnění (2 x 5300 Kč) společný skutkový základ - jde o žalobní nárok uplatněný na totožném závazkovém základu a toliko za dvě různá období, navíc na sebe bezprostředně navazující, přičemž rozdělení na dva samostatné nároky bylo možno dovozovat výhradně z toho, že žalobce sám a na základě svých vlastních pohnutek rozdělil nárok do dvou samostatných období, před podáním žaloby jej na stěžovateli za každé období vymáhal zvlášť, následně ovšem nárok zažaloval vcelku za obě období.“

Text nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV.ÚS 3153/15 ze dne 27. 9. 2016 je dostupný [zde](#).

JUDr. Tomáš Lichovník,
soudce Ústavního soudu

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Zápis ochranné známky bez komplikací. Klíčem k úspěchu je kvalitní předběžná rešerše](#)
- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [Právní povaha sítě elektronických komunikací – režim náhrady škody](#)
- [Náhrada ušlého nájemného při předčasném ukončení nájemní smlouvy na nebytové prostory](#)

- [Jak fungují plánovací smlouvy v reálných situacích \(2. díl\)](#)
- [Nejvyšší soud a forma smlouvy o smlouvě budoucí: krok zpět v ochraně právní jistoty?](#)
- [„Za každou kauzou je živý příběh“](#)
- [Přehnaná, nebo důvodná prevence? Zajištění a utvrzení závazků v praxi](#)
- [Spoluvlastnictví a správa společné věci](#)
- [Doručování soudních písemností ze zahraničí do ČR](#)